

09.05.2012

Kj/22

§ 124

Kj / Den av ledamoten Kimmo Helistö väckta motionen om bättre boendeförhållanden för kringresande folkgrupper

HEL 2011-008252 T 00 00 03

Beslut

Stadsfullmäktige beslutade i enlighet med stadsstyrelsens förslag anse den av ledamoten Kimmo Helistö väckta motionen vara slutligt behandlad.

Dessutom godkände stadsfullmäktige följande hemställningskläm:

Stadsfullmäktige förutsätter att stadsstyrelsen överväger att bilda en kommitté eller förhandlingsgrupp bestående av förtroendevalda med uppgiften att bedöma hur Helsingfors stad kan handla för att lösa problemen hos de romer som kommer från Östeuropa. (Kimmo Helistö)

Behandling

Efter att ha förklarat diskussionen avslutad anförde ordföranden såsom redogörelse att ledamoten Kimmo Helistö understödd av ledamoten Thomas Wallgren under diskussionen hade föreslagit följande hemställningskläm:

Stadsfullmäktige förutsätter att stadsstyrelsen överväger att bilda en kommitté eller förhandlingsgrupp bestående av förtroendevalda med uppgiften att bedöma hur Helsingfors stad kan handla för att lösa problemen hos de romer som kommer från Östeuropa.

Redogörelsen befanns vara riktig.

På förslag av ordföranden godkände stadsfullmäktige först stadsstyrelsens förslag enhälligt.

Ordföranden framställde och fullmäktige godkände följande omröstningsproposition: Den som godkänner ledamoten Kimmo Helistös förslag till hemställningskläm röstar ja; den som motsätter sig klämman röstar nej.

3 omröstningen

JA-förslag: Stadsfullmäktige förutsätter att stadsstyrelsen överväger att bilda en kommitté eller förhandlingsgrupp bestående av förtroendevalda med uppgiften att bedöma hur Helsingfors stad kan handla för att lösa problemen hos de romer som kommer från Östeuropa.

NEJ-förslag: Motsätter sig

Ja-röster: 44

Outi Alanko-Kahiluoto, Maija Anttila, Paavo Arhinmäki, Jorma Bergholm, Tuija Brax, Sture Gadd, Yrjö Hakanen, Kimmo Helistö, Sanna Hellström, Mari Holopainen, Suzan Ikävalko, Tarja Kantola, Jessica Karhu, Emma Kari, Anu Korppi-Koskela, Tuuli Kousa, Minerva Krohn, Essi Kuikka, Eeva Kuuskoski, Otto Lehtipuu, Jyrki Lohi, Silvia Modig, Sari Näre, Sara Paavolainen, Osku Pajamäki, Terhi Peltokorpi, Kati Peltola, Sirpa Puhakka, Mari Puoskari, Tuomas Rantanen, Pekka Saarnio, Hanna-Kaisa Siimes, Anni Sinnemäki, Riitta Skoglund, Johanna Sumuvuori, Ilkka Taipale, Tarja Tenkula, Nils Torvalds, Mirka Vainikka, Sanna Vesikansa, Tea Vikstedt, Julia Virkkunen, Markku Vuorinen, Thomas Wallgren

Nej-röster: 21

Sirpa Asko-Seljavaara, Harry Bogomoloff, Arto Bryggare, Juha Hakola, Jussi Halla-aho, Eero Heinäluoma, Nina Huru, Arja Karhuvaara, Terhi Koulumies, Lasse Liemola, Lasse Männistö, Jan D Oker-Blom, Pia Pakarinen, Sanna Perkiö, Tatu Rauhamäki, Risto Rautava, Sari Sarkomaa, Ulla-Marja Urho, Antti Valpas, Olli Valtonen, Jan Vapaavuori

Blanka: 18

Lilli Autti, Mika Ebeling, Matti Enroth, Rakel Hiltunen, Seppo Kanerva, Kauko Koskinen, Jere Lahti, Pauli Leppä-aho, Päivi Lipponen, Hannele Luukkainen, Seija Muurinen, Jarmo Nieminen, Laura Rissanen, Juho Romakkaniemi, Lea Saukkonen, Riitta Snäll, Johanna Sydänmaa, Astrid Thors

Frånvarande: 2

Laura Kolbe, Antti Vuorela

Föredragande

Stadsstyrelsen

Upplysningar

Anja Vallittu, stadssekreterare, telefon: 310 36046
anja.vallittu(a)hel.fi

Bilagor

- 1 Valtuutettu Kimmo Helistön aloite
- 2 Äänestyslista

Beslutsförslag

Stadsfullmäktige beslutar anse den av ledamoten Kimmo Helistö väckta motionen vara slutligt behandlad.

Föredraganden

Ledamoten Kimmo Helistö föreslår i sin motion att staden ska agera i enlighet med den allmänna rekommendationen nr 13 från Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (ECRI) och försöka bidra till att ordna lämpliga platser där kringresande folkgrupper kan slå läger.

Stadsstyrelsen hänvisar till de utlåtanden som kommit in och konstaterar att det i artikel 12 i ECRI:s grundstadga anges att de allmänna politiska rekommendationerna är avsedda för medlemsstaternas regeringar. Rekommendationerna innebär inte några rättigheter eller skyldigheter för dem som de gäller. Trots att rekommendationerna inte har någon förpliktande effekt, är de i alla fall avsedda att styra medlemsstaternas verksamhet. Denna måste dock hålla sig inom ramarna för den tillämpliga lagstiftningen.

Stadsstyrelsen konstaterar att Helsingfors stads område i sin helhet är planlagt och att det är tillåtet att slå läger bara i områden som är upptagna i detaljplanen. För tillfälliga läger krävs alltid markägarens tillstånd. En allmän möjlighet att slå läger har i Helsingfors stad ordnats på Rastböle campingplats, som uppfyller kraven i lagen om friluftsliv. Rastböle campingplats bör också anses vara en lämplig lägerplats i enlighet med ECRI:s rekommendation. Helsingfors stad bör anses ha följt rekommendationen om förhandlingar, då de kringresande folkgrupper som vistas inom stadens område har uppmanats att förflytta sig till en adekvat och trygg lägerplats.

En arbetsgrupp som stadsdirektören tillsatte 14.4.2010 har i sin rapport med riktlinjer för hantering av tiggarpöblemet i Helsingfors utrett vilka förutsättningar det finns att inrätta en separat lägerplats i Helsingfors. Att inrätta en separat lägerplats för en viss folkgrupp är inte ändamålsenligt med tanke på en jämlik behandling och inte heller en hållbar lösning på problemet. Erfarenheterna av officiella läger som inrättats på andra håll i Europa har visat att dessa tvärtom leder till nya problem, bl.a. olagliga läger som uppstår kring de officiella. Inrättande av lagliga läger har således förvärrat problemet och försvårat en lösning, samtidigt som det har bidragit till utslagning bland romerna och till slumbildning. Socialnämnden behandlade arbetsgruppens riktlinjer 17.5.2011 och konstaterade bl.a. att det inte heller med hänsyn till de mänskliga rättigheterna är en hållbar lösning att inrätta en separat lägerplats.

Stadsstyrelsen konstaterar att det också i fortsättningen bör vara tillåtet att slå läger inom staden bara i områden som reserverats och planerats för ändamålet. Vintertid är det i dessa områden möjligt att bo bara i byggnader som finns att tillgå där eller i vinterbonade husbilar eller husvagnar. Sådan nödinkvartering som visar sig vara nödvändig bör ske i tillräckligt välutrustade lokaler, vilket också är mest humant.

09.05.2012

Kj/22

Stadsstyrelsen anser att det inte är ändamålsenligt att ordna förbättrandet av boendeförhållandena för kringresande folkgrupper genom att inrätta särskilda lägerplatser.

Stadsstyrelsen anser det ovanstående vara en tillräcklig utredning i saken.

Föredragande

Stadsstyrelsen

Upplysningar

Anja Vallittu, stadssekreterare, telefon: 310 36046
anja.vallittu(a)hel.fi

Bilagor

1 Valtutettu Kimmo Helistön aloite

Beslutshistoria

Kaupunginhallitus 02.05.2012 § 486

HEL 2011-008252 T 00 00 03

Päätös

Kaupunginhallitus päätti esittää kaupunginvaltuustolle, että kaupunginvaltuusto päättäisi seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto päättäneen katsoa valtuutettu Kimmo Helistön aloitteen loppuun käsitellyksi.

23.04.2012 Pöydälle

Esittelijä

kaupunginjohtaja
Jussi Pajunen

Lisätiedot

Anja Vallittu, kaupunginsihteeri, puhelin: 310 36046
anja.vallittu(a)hel.fi

Rahoitusjohtaja 23.3.2012

HEL 2011-008252 T 00 00 03

Talous- ja suunnittelukeskus viittaa Linjauksia kerjäläisongelman käsittelemiseksi Helsingissä työryhmän raporttiin, jossa todetaan mm. seuraavaa:

Helsingin kaupungin alue on kokonaan kaavoitettua aluetta ja leirytyminen on sallittu ainoastaan kaavaan merkityllä alueella. Tilapäiseen leiriytymiseen tarvitaan aina maanomistajan lupa. Lähtökohtana on, että Helsingissä ja Suomessa oleskelevalla tulee tullessaan olla riittävät varat elämiseen, myös majoitukseen. Työryhmä on selvittänyt mitkä ovat edellytykset erillisen leirintäalueen perustamiselle Helsinkiin. Yhteenvetona voidaan todeta, että erillisen leirintäalueen perustaminen tiettyä kansanryhmää varten ei ole tasapuolisen kohtelun näkökulmasta tarkoituksenmukaista eikä myöskään kestävä ratkaisu ongelmaan. Kokemukset virallisten leirien perustamisesta muualla Euroopassa on osoittanut, että nämä päinvastoin synnyttävät uusia ongelmia, mm. laittomien leirien syntymisen virallisten leirien ympäristöön. Luvallisten leirien perustaminen on näin ollen syventänyt ja vaikeuttanut ongelman ratkaisemista sekä lisännyt samalla romanien syrjäytymistä ja edesauttanut slummien muodostumista. Ympäristönäkökulmasta, mm. riittävän jätehuollon järjestäminen tällaisella leirintäalueella olisi edelleen ongelmallista. Lastensuojelullisesta näkökulmasta virallisen leirin perustaminen olisi edelleen ongelmallista, sillä se ei poista sitä tosiasiaa, että lapset ovat Suomen lastensuojelulain näkökulmasta edelleen heille soveltumattomassa kasvuympäristössä. Lasten perusoikeuksiin kuuluu myös oikeus koulunkäyntiin ja näin ollen meillä on velvollisuus kannustaa perheitä palaamaan kotimaahansa eikä päinvastoin luoda olosuhteita, jotka kannustavat jäämään.

Lisätiedot

Viljakainen Juha, hankepäällikkö, puhelin: 310 36276
juha.viljakainen(a)hel.fi

Sosiaalilautakunta 06.03.2012 § 66

HEL 2011-008252 T 00 00 03

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle aloitteesta seuraavan sisältöisen lausunnon:

Sosiaalilautakunta toteaa aluksi, että pian Euroopan Unionin laajentumisen jälkeen vuonna 2007 liikkuvien romanien kysymys nousi esille Euroopan laajuusena ilmiönä ja myös Helsingissä. Suurin osa Suomessa tavatuista ulkomaalaisista romaneista on EU-kansalaisia. Sosiaalilautakunnan näkemyksen mukaan kyseessä on jo nyt pysyväksi muodostunut ilmiö, johon ratkaisut on ensisijaisesti tehtävä jäsenmaissa ja EU-tasolla jäsenvaltioiden yhteisenä tehtävänä.

Romanien heikko asema on myös Euroopan laajuinen vakava ihmisoikeusongelma ja yksi keskeisimmistä haasteista vähemmistöjen

aseman ja yhdenvertaisuuden edistämisessä. Romanian osallisuutta ja yhdenvertaisuutta lisäävien toimien lisäksi tarvitaan näin ollen jäsenmaiden vahvaa poliittista tahtoa ongelmien ratkaisemiseksi. Samalla sosiaalilautakunta haluaa korostaa, että Suomella on valtiona velvollisuus suojella kaikkien maassa oleskelevien ihmisten ihmisoikeuksia heidän Suomessa oleskelunsa ajan.

Romanikysymykseen on Helsingissä etsitty ratkaisumalleja laajalla viranomaisyhteistyöllä jo loppuvuodesta 2007. Helsingin kaupunki on pyrkinyt ratkaisemaan vakavaa ihmisoikeusongelmaa yhteistyössä Suomen valtion eri viranomaisten, EU:n, Romanian valtion, muiden suomalaisten kaupunkien ja pohjoismaiden pääkaupunkien kanssa. Kaupunki on huolehtinut Suomen perustuslain takaamasta oikeudesta ihmisarvoisen elämän edellyttämään turvaan järjestämällä mm. hätämajoitusta, lastensuojelun tukitoimia, kiireellisiä terveydenhoitopalveluja ja toimeentulotukea erillisen yksilöharkinnan perusteella.

Todettakoon, että kaupunginjohtaja asetti (14.4.2010) eri kaupungin virastojen edustajista työryhmän, jonka tehtävänä oli tehdä esityksensä kaupungin yhteisistä linjauksista kerjäläisongelman käsittelemiseksi sekä liikkuvaan väestöön liittyvien lieveilmiöiden vähentämiseksi ja ennaltaehkäisyksi Helsingissä.

Sosiaalilautakunta on käsitellyt työryhmän linjaukset 17.5.2011 ja todennut mm, että erillisen leirintäalueen perustaminen ei ole ihmisoikeuksien kannalta myöskään kestävä ratkaisu. Kokemukset virallisten leirien perustamisesta ovat olleet muualla Euroopassa huonoja ja ovat aiheuttaneet mm. laittomien leirien syntymistä virallisten leirien lähetyvillä. Lastensuojelullisesta näkökulmasta leirien perustaminen on erittäin ongelmallista. Leirejä ei voi katsoa lapsille soveltuviksi kasvuympäristöiksi suomalaisessa hyvinvointivaltiossa. Näin ollen aloitteessa esitetyjen leiriytymisalueiden perustaminen tulisi sosiaalilautakunnan näkemyksen mukaan vaikeuttamaan ongelman rakenteellista ratkaisemista ja edistäisi leimaavien slummien syntymistä.

21.02.2012 Pöydälle

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Jarmo Räihä, johtava asiantuntija, puhelin: 310 58385
jarmo.raiha(a)hel.fi

Kaupunginlakimies 16.2.2012

HEL 2011-008252 T 00 00 03

Vt Kimmo Helistö ja kahdeksan muuta kaupunginvaltuutettua ovat aloitteessaan todenneet, että Suomi on ratifioinut Euroopan neuvoston rasismien ja [suvaitsemattomuuden] vastaisen komission (ECRI) yleisen poliittisen suosituksen numero 13 romanivastaisuuden ja romanien syrjinnän torjumiseksi. Lisäksi he ovat esittäneet, että kaupunki toimisi kyseisen suosituksen mukaisesti ja pyrkisi omalta osaltaan järjestämään liikkuvalla väestölle sopivia leiriytymisalueita.

Hallintokeskuksen oikeuspalvelut esittää aloitetta koskevana lausuntonaan seuraavaa.

Suosituksien Euroopan neuvoston järjestelmässä

ECRI:n peruskirjan 12 artiklan mukaan yleiset poliittiset suositukset on osoitettu jäsenvaltioiden hallituksille. Suosituksista ei aiheudu niiden vastaanottajille oikeuksia eikä velvollisuuksia.

Ratifiointilla tarkoitetaan Suomessa menettelyä, jolla kansainväliset sopimukset vahvistetaan maassamme voimassaoleviksi. Suositukseen ei Euroopan neuvoston järjestelmässä normaalisti liity ratifiointimenettelyä. Myöskään ECRI:n peruskirjaan ei ole sisällytetty määräystä ECRI:n antamien poliittisten suositusten ratifiointista. Oikeuspalveluiden käytettävissä olevien tietolähteiden perusteella ei voida vahvistaa, että Suomi olisi ratifioinut edellä tarkoitettua suositusta.

Suomen lainsäädäntö

Vaikka suosituksilla ei olekaan velvoittavaa vaikutusta, ne on kuitenkin tarkoitettu ohjaamaan jäsenvaltioiden toimintaa. Toiminnan on kuitenkin tapahduttava sovellettavan lainsäädännön asettamissa rajoissa.

Leirintäalueiden vähimmäisvaatimuksia on säännelty mm. ulkoilulaissa (1343/1994). Lain 3 luvun 19 §:n mukaan:

”Leirintäalue on sijoitettava ja rakennettava ja sitä on hoidettava niin, ettei sen käyttö:

- 1) aiheuta haittaa tai vaaraa terveydelle;
- 2) vahingoita luontoa;
- 3) aiheuta ympäristön pilaantumista tai roskaantumista;
- 4) vähennä merkittävästi ympäristön viihtyisyyttä;
- 5) vaaranna liikenneturvallisuutta; eikä
- 6) loukkaa muulla näihin rinnastettavalla tavalla yleistä etua.

Leirintäalue on sijoitettava siten, ettei se vaikeuta rakennuslaissa tarkoitettujen kaavojen toteuttamista.

Leirintäalueella on lisäksi noudatettava, mitä palo- ja

henkilöturvallisuudesta sekä terveydellisten haittojen ehkäisemisestä erikseen säädetään ja määrätään.”

Edelleen lain 4 luvun 30 §:ssä säädetään:

”Joka hoitaa leirintäaluetta tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti, on tuomittava leirintäaluetta koskevien säännösten rikkomisesta sakkoon, jollei muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta.

Samalla tavoin on tuomittava se, joka pitää tilapäistä leirintäaluetta vastoin viranomaisen kieltoa.”

Aloitteessa mainitut toimenpiteet

Aloitteeseen on sisällytetty joitakin ECRI:n poliittisen suosituksen nro 13 kohdista:

- varmistetaan, että liikkuvalla väestölle on riittävästi sopivia leiriytymisalueita pysyvää oleskelua tai kauttakulkua varten tarkoitukseen sopivalla ja asianmukaisesti varustetuilla paikoilla.
- kannustetaan kaikkia paikallisia toimijoita ja liikkuvaa väestöä neuvottelemaan yhdessä liikkuvalla väestölle tarkoitettujen leiriytymisalueiden sijainnista.

Yleinen leiriytymismahdollisuus Helsingin kaupungissa on järjestetty Rastilan leirintäalueelle, joka täyttää ulkoilulain edellytykset. Rastilan leirintäaluetta on pidettävä myös ECRI:n suosituksen mukaisena leiriytymiseen sopivana paikkana.

Helsingin kaupungin on katsottava noudattaneen myös neuvottelua koskevaa suositusta, kun kaupungin alueella oleskelevaa liikkuvaa väestöä on kehoitettu siirtymään asianmukaiselle ja turvalliseen leiriytymisalueelle. Siltä osin kuin Helsingin kaupungin alueella olevien leiriytymispaikkojen määrä ei riitä, neuvottelua koskevan suosituksen noudattaminen tarkoittaa myös sitä, että liikkuvan väestön sekä muiden pääkaupunkiseudun kuntien kanssa tulisi neuvotella näiden alueella olevien asianmukaisten leirintäalueiden käyttämisestä.

Mahdollisen lisäleiriytymisalueen järjestäminen

Mikäli Helsingin kaupunki päättää järjestää lisäleiriytymisalueita, tulee niiden täyttää ulkoilulaissa säädetyt edellytykset. Laissa ei ole tarkkoja vähimmäisedellytyksiä, mutta esimerkiksi leirintäalueyhdistyksen tasoluokituksen alimman tasoluokan voitaneen katsoa täyttävän ulkoilulain mukaiset edellytykset.

Sellaisen väliaikaisen leiriytymisalueen järjestäminen, joka ei täytä ulkoilulaissa säädetyt edellytyksiä, saattaa johtaa leiriytymisalueen ylläpitäjän rikosvastuuseen leirintäaluetta koskevien säännösten

09.05.2012

Kj/22

rikkomisesta. Vastoin laissa säädettyjä edellytyksiä olevan leiriytymisalueen ylläpitäjä saattaa olla myös vastuussa leiriytymisalueella aiheutuneiden mahdollisten esine- ja henkilövahinkojen korvaamisesta. Tämän vastuuriskin määrällinen arviointi on kuitenkin vaikeaa.

Joka tapauksessa on katsottava, että lisäleiriytymisalueen rakentaminen Helsinkiin edellyttäisi joko kaavamuutosta tai vähintään poikkeamista voimassa olevasta kaavasta; tällaisten päätösten käsittely valitusmenettelyineen kestää yleensä varsin pitkään. Lisäleiriytymisalueen järjestämistä ei siksi voida pitää erityisen nopeana keinona ECRI:n suosituksen noudattamiseksi.

Lisätiedot

Ravanti Mikko, kaupunginasiainmies, puhelin: 310 36559
mikko.ravanti(a)hel.fi

Kiinteistölautakunta 09.02.2012 § 76

HEL 2011-008252 T 00 00 03

Päätös

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle kaupunginvaltuutettu Kimmo Helistön ja kahdeksan muun valtuutetun otsikossa mainitusta valtuustoaloitteesta seuraavan lausunnon:

Itä-Euroopan maiden liittyttyä Euroopan unioniin on erityisesti romaniväestön edustajia tullut muiden EU-maiden suurkaupunkeihin kerjäämään. Näin myös Helsinkiin. Romanian asema itäisissä EU-maissa on hyvin vaikea työttömyyden, huonon koulutuksen, heikkojen asumisolojen sekä syrjinnän takia. Näihin epäkohtiin ja puutteisiin on puututtava ensisijassa tämän väestön kotimaissa, ja asiaan tarvitaan EU:n voimakkaita tuki- ja painostustoimia, jotta kerjäläisongelmien kaltaisia sivuvaikutuksia voitaisiin vähentää.

EU:n kansalaisilla on oikeus liikkua EU-alueella ja oleskella toisessa EU-maassa kolme kuukautta ilman, että rekisteröityy oleskelukuntansa asukkaaksi. Toisen maan kansalaisille turvataan EU-direktiivien mukaan tasavertainen kohtelu. Helsingissä ensisijassa sosiaalivirasto vastaa myös muiden EU-maiden kansalaisten tarvitsemasta ensisijaisesta avusta ja tuesta mm. järjestämällä lyhytaikaista hätmajoitusta erityisesti alaikäisille ja naisille.

Romanikerjäläisten ja muun vastaavan liikkuvan väestön ongelmia ei ole mahdollista eikä tarkoituksenmukaista pyrkiä ratkaisemaan järjestämällä näille alueita tilapäistä asumista varten. Tästä on varsin huonoja kokemuksia muista maista ja oikeastaan myös kotimaisten

asunnottomien osalta. Näin on muualla syntynyt slummeja, jotka ovat vaarallisia niiden asukkaille sekä ympäristölle. Näillä alueilla toimeentuloa on jouduttu hankkimaan työmahdollisuuksien puutteen takia kerjäämisen ohella usein rikosten avulla, ja näissä maissa ammattimainen rikollisuus on hyödyntänyt tätä turvatonta väestöä. Tällainen ratkaisu olisi Suomen oloissa kestävä, eikä tällaista kehitystä tule muutoinkaan tukea. Tilapäiseenkin rakentamiseen tarvitaan maaomistajien ja rakennusviranomaisten luvat ja rakentamisessa tulee noudattaa lähes samoja normeja kuin pysyvässä asumisessa. Ei voitane kuvitella, että liikkuvalla köyhällä väestöllä olisi mahdollisuuksia tällaiseen melko kalliiseen rakentamiseen. Kysymykseen voinee tulla vain tilapäinen leiriytyminen.

Kaupunkialueella leiriytyminen tulee edelleenkin sallia ainoastaan siihen varatuilla alueilla, jotka on varustettu riittäväillä ja turvallisilla saniteetti- ym. palveluilla ja valvonnalla. Talviaikaan näille alueille voidaan majoittua vain alueen tarjoamiin rakennuksiin tai talvikäyttöön soveltuviin asuntoautoihin tai -vaunuihin.

Välttämättömäksi osoittautuva hätämajoitus on syytä ja inhimillistä ohjata riittävän hyvin varustettuihin huonetiloihin eikä avotaivaan alle asukkaiden itsensä rakentamiin, kuljettamiin tai hankkimiin puutteellisiin suojiin.

Esittelijä

osastopäällikkö
Juhani Tuuttila

Lisätiedot

Tuomas Kivelä, tonttiasiamies, puhelin: 310 36455
tuomas.kivela(a)hel.fi

Kaupunkisuunnittelulautakunta 31.01.2012 § 31

HEL 2011-008252 T 00 00 03

Päätös

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Liikkuvan väestön liikkuminen ja oleskelu on monitahoinen haaste. Leiriytymisalueiden kuten leirintäalueiden toiminnan kehittäminen ei ole kaupunkisuunnitteluviraston tehtävä. Mikäli leirintäalueiden aluevarausten tarve todetaan kasvavaksi eikä nykyisten alueiden kapasiteetti riitä voidaan niin haluttaessa etsiä maankäytön ja kaupunkirakenteen näkökulmasta edellytyksiä vanhojen alueiden laajentamiseksi tai sopivia sijainteja uusille leirintäalueille.

On kuitenkin huomattava, että tiivistyvässä kaupunkirakenteessa alueellisten laajennusten löytäminen paljon maapinta-alaa vaativalle toiminnalle on haasteellista. Kaavat valmistellaan aina tiiviissä vuorovaikutuksessa osallisten kanssa, jolloin paikallisilla toimijoilla ja muilla osallisilla on mahdollisuus neuvotella ja vaikuttaa suunnitteluun.

Esittelijä

yleiskaavapäällikkö
Rikhard Manninen

Lisätiedot

Anne Karlsson, yleiskaavasuunnittelija, puhelin: 310 37444
anne.karlsson(a)hel.fi